

Șerban Foarță

CLICQUET

LiterNet.ro

2006

Redactor: Răzvan Penescu rpenscu@litternet.ro

Editor format .pdf Acrobat Reader: Anca Șerban aserban@litternet.ro

Ilustrații: © 2006 Șerban Foarță

Copertă: © 2006 Dragoș Oltean

Text: © 2006 Șerban Foarță.

Toate drepturile rezervate autorului.

© 2006 Editura LiterNet pentru versiunea .pdf Acrobat Reader.

Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărții prin intermediul altor situri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sînt interzise și se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor și drepturile conexe, în vigoare.

ISBN-10: 973-7893-51-4

ISBN-13: 978-973-7893-51-2

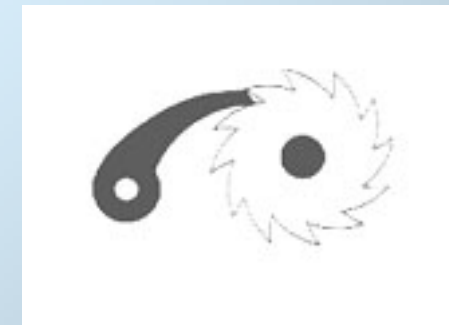
Editura LiterNet

<http://Editura.LiterNet.ro> / office@litternet.ro

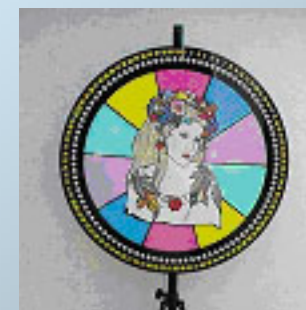
*Aceleiași Ildikó,
fără de care...*

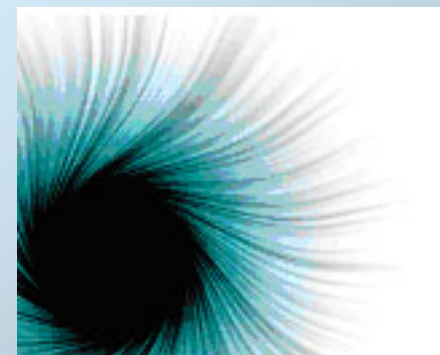
În *Petit Larousse* din '73
 (al secolului XX),
 la 220
 (numărul paginii), se află
 un mic desen (ca o agrafă
 de păr, cu ac), – pe care vrei
 să-l reproduci, dar te încurcă
 semnificația-i, care simți
 că, punând frână unor zimți
 de roată (căreia-i inculcă
 un veșnic unic sens), îți e
 ostilă (ca un bumerang),
 fie și dacă 'nalți la rang
 de (fi'ndcă seamănă!) Yin-Yang
 acest nefericit *cliquet*, –
 clichetul carele, avântul
 tăindu-ți-l, nu te ia vântul!

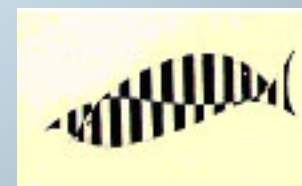
'Napoi, deci, la cremaliera
 care-și începe cariera
 poetică-n Jacob, – lui Max
 ea evocându-i criniera
 călușilor (de bâlci) din era
 angelică, atunci când, ax
 având, nu se rotea-n manejul
 pragmatic, ce-ndrăgește bejul
 și, mai cu seamă, griul (Pax
 eiscum!), ignorând vârtejul
 de mov, de roz, de frez, pe vrejul
 de sorcovă, – un ev mai lax,

când îngerii rosteau un Pater
 pentru ca roțile de gater
 să se mențină,-n cer, pe ax,
 iar pe steluțele-n abateri
 să nu le-absoarbă câte-un crater
 avid, în pneumotorax, —
 e vorba (ați ghicit!) de hăuri
 care se cheamă, astăzi, „găuri
 negre”, adică (fără ă-uri!)
 black holes, – cu care nu se poate
 comunica prin mail sau fax.

Dar să ne-ntoarcem la Yin-Yang-ul
 pe care l-a 'nălțat la rangul
 de steag (nu ca să-i țin eu hangul,
 sau să-mi continui logoreea
 în pace și onor) Coreea
 de Sud, – nici ca să-i fac reproșu'
 (neavenit) că,-n loc de-alb-negru,
 acesta e albastru-roșu,
 sau că n-ar fi, mă rog, integru
 în lipsa celor doi mici bumbi
 complementari, – ca doi golumbi
 întrepătrunși și fără culpă
 ca o frumoasă contracurbă
 ce-o fac și peștii-pijama

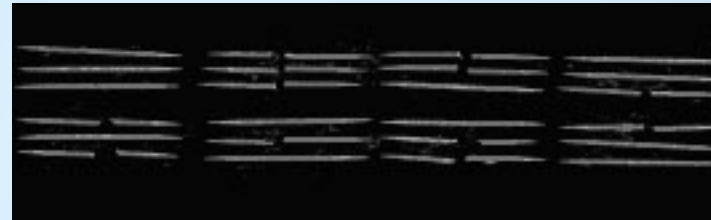
negri și albi, jumi-juma,
sau, vasareliană, zebra
ce freamătă alb-negru,-n febra
contrastului (dar necoreic)
dintre magenta (sud-coreic
vorbind) și recele cian
de pe Yin Yang-ul asian,
flancat, ca-n vechile năframe,
de cele patru tetragrame,
dispuse-n X: a Primăverii,
a Iernii,-a Toamnei și a Verii, –
figură care e ratată
'n *Larousse*, în poza arătată,
de ăl de-și bagă bățu-n roată.

Se cumpără douăze's'patru
de scobitori, din care două-
sprezece se vor rupe-n două,
sau, jumătățile, în patru
(dacă ești scump la, cum se spune,
tărăște); totul se dispune
în triolete: bățul rupt
deasupra celui ne'nterupt
sau sub, în linii paralele,
fără condiția ca ele
să alterneze: discontinui
cu ne'nterupte...

Nu continui

să vă fac capul calendar:
ele-ți vor da o cale,-n dar, –
pe care,-oricât ai căuta-o
cu detectoare sau radar,
de unul singur, e-n zadar!
În China, spune-i-se *Tao*.

Cei ce n-o iau, la pas, pe *Tao*,-s
 meniți a fi, făr' de repaos,
 rătăcitori în hău, în haos...
 Ne-o spune dl Fritjof Capra.
 Ce spune el? – Nu pune capra
 în contra țapului, nici țapul
 în contra caprei! Vai de capul
 celor ce-o fac! Căci țap și capră
 alcătuiesc aceeași *țapără*.
 Altminteri, lumea-i un capriciu,
 iar țapii ispășesc dementa
 idee de-a tăia, cu briciu',
 în două, ce e scris pe ouă
 (sau în acel 69
 ce-ți aparține din oficiu,
 ca Rac ce ești, sub luna nouă):
CONTRARIA SUNT COMPLEMENTA

În rest, acest 69
constând din ⑥ și din ⑨
și/sau din ⑨ și din ⑥,
ce sunt, ca numere de case,
interșanjabile și sursă
de-ncurcături hazlii: o cursă
în care (când le bat în cuie
pe zid și nu se uită bine)
cad binagiii, – fi'ndcă nu e
greu a le face să adere
(combinagiii știu mai bine!)
la punctul nostru de vedere;
aceste cifre, deci, ca două,
să zicem, înfrunzite rodii
sau niște încolțite ouă,
sunt cifrul uneia din zodii
și nu se cade rupt în două.

După cum n-ar fi trebuit,
cândva, pe-o margine de gârlă
cu solzi de ageră șopârlă
și cursul tot mai șerpuit, –

să se despartă cei doi șerpi
ieșiți din apa cu meandre,
ce descriau volute tandre
pe bolovanii goi și sterpi,

încolăcindu-se de nuntă
ca &-ul de pe caduceu,
sau, din atlaz violaceu,
o panglică,-n păr blond, cu funtă.

Altminteri, 9 nu-i chiar 9,
nici 6 tocmai 6. – Ele
provin din două paralele
tangente, sus și jos, la două
cercuri, ce-nchipuie,-amândouă,

le symbole astrologique du Cancer ♋

același soare,-n cele două
solstiții,-al verii și al iernii, —
primu,-nclinând dinspre nămieș
înspre cernitele vecernii,
al doilea, dinspre un mieș
de noapte,-n felul unui dieș,
făcând ca soarele aton
să urce până-n crucea verii,
din semiton în semiton,
spre-a lua-o iar pe drumul serii
și al tomnaticelor dolii,
cum fac, în partituri, bemolii.

Nu cred că-i bine să te simți
 în stare
 să-i pui acestei roți cu zimți,
 solare,
 clichet, pentru ca după cum
 ți-e placul
 să umble: grabnic sau molcum,
 iar acul
 să i-l oprești cum vrei, la ori-
 ce oră,
 la ceasul serii sau în zori...

Ignoră
 ispita morilor de vânt
 și gândul
 de-a zbârnâi ca zmeu-n vânt
 în vântul
 solar, făcând dintr-însul un trist
 fœn...
 Nu zi: „Verweile doch, du bist
 so schön!”
 Nu zi: „O Temps, suspends ton vol!”

Cochet
sau grav, tot nù-i pui, de la sol,
acestei roți în rostogol
ce macină în gol,
clichet.

